

Księga Jeremiasza

Rozdział 44

1. Słowo, jakie zostało skierowane do Jeremiasza - dla wszystkich ludzi z Judy mieszkających w kraju egipskim, dla mieszkających w Migdol, w Tachpanches, w Nof oraz w kraju Patros: 2. Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Widzieliście całe nieszczęście, jakie sprowadziłem na Jerozolimę i na wszystkie miasta judzkie. Są one dzisiaj ruiną i nie ma w nich mieszkańców 3. z powodu nieprawości, którą popełniali, aby Mnie pobudzać do gniewu. Chodzili składać ofiary i służyć cudzym bogom, których nie znali ani oni, ani wasi przodkowie. 4. Mimo że posyłałem do was nieustannie wszystkie moje sługi, proroków, by mówili: Nie czyńcie tych wstrętnych rzeczy, których nienawidzę! 5. nie chcieli słuchać ani nie nakłonili uszu, by się odwrócić od swej nieprawości i by nie składać ofiar cudzym bogom. 6. Wybuchł więc mój wielki gniew i zapłonął przeciw miastom judzkim, przeciw ulicom Jerozolimy, tak że zostały obrócone w ruinę i pustkowie, jak to trwa do dziś. 7. A teraz tak mówi Pan, Bóg Zastępów, Bóg Izraela: Dlaczego sprowadzacie wielkie nieszczęście na samych siebie, przyczyniając się do wytracenia spośród Judy mężczyzn, kobiet, dzieci i niemowląt, tak że nie pozostanie z was nawet Reszta? 8. Dlaczego pobudzacie Mnie do gniewu uczynkami waszych rąk, składając ofiary cudzym bogom w ziemi egipskiej, gdzie się osiedliliście, [skazując siebie] na wytępienie i przekleństwo, i na urągowisko u wszystkich narodów ziemi? 9. Czy zapomnieliście o nieprawościach waszych przodków, nieprawościach królów judzkich, nieprawościach ich żon, o swoich własnych nieprawościach i o nieprawościach waszych żon, jakie popełnialiście w kraju judzkim i na ulicach Jerozolimy? 10. Do dziś nie okazali skruchy ani lęku, ani nie postępowali według mojego prawa i moich przykazań, jakie nałożyłem na was i na waszych przodków. 11. Dlatego tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Oto zwrócę swe oblicze przeciw wam na wasze nieszczęście, by wytracić wszystkich ludzi z Judy. 12. Usunę Resztę Judy, która postanowiła pójść do Egiptu, by się tam osiedlić. Wyginą wszyscy w ziemi egipskiej: padną od miecza, od głodu i wyginą od małego do wielkiego; pomrą od miecza i od głodu, staną się przedmiotem przekleństwa, zgrozy, złorzeczenia i urągania. 13. Tak samo ukarzę zamieszkujących ziemię egipską, jak ukarałem Jerozolimę: mieczem, głodem i zarazą. 14. Nikt nie ujdzie ani się nie ocali z Reszty Judy, która przyszła się osiedlić na ziemi egipskiej w nadziei na powrót do ziemi judzkiej, dokąd tęsknicie z całej duszy. Nie powróci nikt, chyba tylko niedobitki. 15. Wszyscy mężowie, którzy wiedzieli, że ich żony składają ofiary cudzym bogom, i wszystkie kobiety stojące w wielkiej gromadzie oraz cały lud zamieszkujący ziemię egipską, w Patros, odpowiedzieli: 16. Nie posłuchamy polecenia, jakie nam przekazałeś w imię Pana. 17. Raczej wprowadzimy w czyn wszystko, co postanowiliśmy sobie: składać ofiary kadzielne królowej nieba, składać na jej cześć ofiary płynne, podobnie jak to my sami czyniliśmy [i jak czynili] nasi przodkowie, nasi królowie oraz nasi przywódcy w miastach judzkich i na ulicach Jerozolimy. Wtedy mieliśmy pod dostatkiem chleba, powodziło się nam dobrze i nie spotkało nas nic

złego. **18.** Od czasu, gdy zaprzestaliśmy składać królowej nieba ofiary kadzielne i płynne, cierpimy niedostatek wszystkiego i giniemy od miecza lub głodu. **19.** A kobiety powiedziały: Ileż to składamy królowej nieba ofiary kadzielne i płynne, czyż nie za wiedzą naszych mężów przygotowujemy dla niej ciastka z jej wizerunkiem albo wylewamy płynne ofiary? **20.** Jeremiasz zaś rzekł do całego ludu, do mężczyzn, do kobiet i do wszystkich ludzi, którzy dali mu tę odpowiedź: **21.** Czy Pan nie pamięta już i nie zachowuje w swym sercu ofiar, jakie składaliście w miastach judzkich i na ulicach Jerozolimy wy, wasi przodkowie, królowie, przywódcy i prosty lud? **22.** Pan nie mógł już znieść niegodziwości waszych postępów ani ohydnych czynów, jakie popełnialiście. Dlatego kraj wasz został obrócony w ruinę, w pustkowię, stał się przedmiotem klątwy, bez mieszkańców - jak to trwa do dziś. **23.** Za to, że składaliście ofiary kadzielne i grzeszyliście przeciw Panu, że nie słuchaliście głosu Pana i nie postępowaliście zgodnie z Jego prawem, Jego przykazaniami i Jego rozporządzeniami, przyszło na was to nieszczęście, które znosicie dzisiaj. **24.** Następnie powiedział Jeremiasz do całego ludu i do wszystkich kobiet: Słuchajcie słowa Pańskiego, cały ludu judzki przebywający w Egipcie! **25.** Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Wy, kobiety, mówicie to własnymi ustami i wykonujecie własnymi rękami, mówiąc: Wypełnimy niezawodnie śluby, jakie uczyniliśmy, by ofiarować kadzidło królowej nieba i wylewać na jej cześć płyny. Dobrze! Wypełniajcie więc swe śluby, wylewajcie płynne ofiary! **26.** Dlatego posłuchaj słowa Pańskiego, cały Judo mieszkający na ziemi egipskiej. Przysiągłem na swe wielkie imię - mówi Pan - że w całym Egipcie nigdy nie będzie już wzywane moje imię przez kogokolwiek z Judy, który by mówił: Na życie Pana! **27.** Oto czuwam nad wami na wasze nieszczęście, a nie na pomyślność. Wszyscy ludzie z Judy znajdujący się w krainie egipskiej wyginą doszczętnie od miecza i głodu. **28.** Ci, co się uratują od miecza, powrócą do ziemi judzkiej w bardzo małej liczbie, aby poznała cała Reszta Judy, która przybyła do ziemi egipskiej celem osiedlenia się, czyje słowo się wypełni: moje czy ich. **29.** To będzie dla was znakiem - wyrocznia Pana - że ukarzę was w tym miejscu, abyście poznali, że moje słowa wypełnią się całkowicie na wasze nieszczęście. **30.** Tak mówi Pan: Oto wydam faraona Chofrę, króla egipskiego, w ręce jego nieprzyjaciół i w ręce tych, co nastają na jego życie, podobnie jak wydałem Sedecjasza, króla judzkiego, w ręce Nabuchodonozora, króla babilońskiego, jego wroga, czyhającego na jego życie.